

Lovas István: Ismét háború Európában? De ne a mi nevünkben!

2014 december 14. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

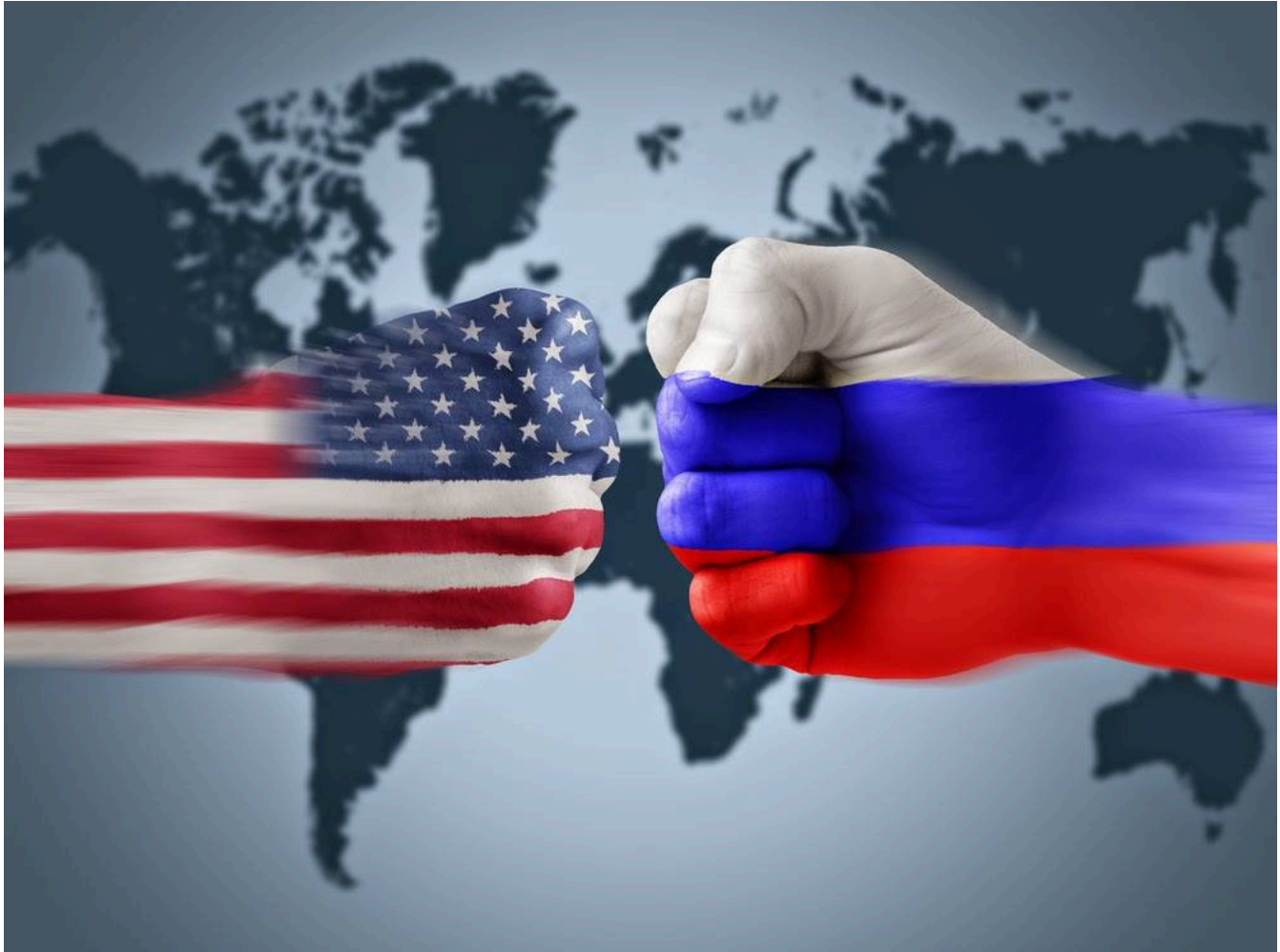
Még nincs értékelve

Mérték

„Ismét háború Európában? De ne a mi nevünkben!” címmel hatvan német közéleti személyiség felhívását közölte december 6-án teljes terjedelmében az orosz Rusland.ru hírportálja német nyelvű kiadása.

Vezet? német közéleti személyiségek: hagyják békén Oroszországot!

Az aláírók között szerepel Roman Herzog volt államelnök, Klaus von Dohnanyi, Hamburg első polgármestere, Lothar de Maziere volt miniszterelnök, Wim Wenders filmrendező, Gerhard Schröder volt kancellár, Klaus Maria Brandauer színész-rendező és sokan mások.

A német sajtót – amelyről Udo Ulfkotte, a Frankfurter Allgemeine Zeitung korábbi munkatársának leleplező könyve óta (magyar kiadás hamarosan) tudjuk, hogy a sajtó kik érdekeit képviselik (nem a német népet) – villámcsapásként érte a békefelhívás. Először csupán kivonatokat jelentek meg a sajtóban a felhívásból, majd ideges és hosszú ellencikkek. Hogy ezek békét akarnak? Hát nem szörnyű és visszataszító? A napokban azután már volt olyan bátor német lap is, amely megjelentette a felhívás teljes szövegét. Azt aláírói, szándékuk szerint, a német és orosz médián keresztül címezték politikusokhoz és a média képviselőihez azért, hogy tiltakozzanak, amiért a mesterségesen gerjesztett ukrán konfliktus katasztrófához, háborúhoz vezethet. Az a tény, hogy magyarul minderről nem igen olvashattunk, csupán a véletlen miatt.

A felhívás első mondata úgy hangzik: „Senki nem akar háborút”. Ha az én feladatomban lenne a jeles személyiségek felhívásának bírálata, csak és kizárólag ezt a felütést bírálnám, hiszen magának a felhívásnak a kibocsátása is azt jelenti, bizony vannak, akik akarnak háborút. Akik első sorban Amerika keleti partjának két nagyvárosában, Washingtonban és New Yorkban élnek, imádják a háborút, a fegyvereladást és általában neokonzervatív hitvallásuk. Miután sikeres és véres puccsal már eltávolították az ukrán kormányt, most megtennék a következő lépést. Háborút indítanak Oroszország ellen. Szankciókkal paprikázva a feszültséget, és Ulfkottétól ismert módon a nép pszichéjének megdolgozásával az uralkodó hatalom alatt álló sajtón keresztül.

Ennek veszélyét ismerte fel a felhívás, amely hangsúlyozza: „Németországnak különösen nagy a felelőssége a béke megteremtésében”. És ehhez meg kell békélni Oroszországgal. Amellyel párbeszédet kell folytatni. Jelentésük azzal zárul, hogy az Ukrajna-konfliktussal Európa letért a béke és demokrácia útjáról, amelyet 1990-ben választott,

a hidegháború elmúltával.

A legborzalmasabb, a háborús útra térés jelei szaporodnak. Az Oroszország Hangja rádióadó magyar nyelvű portálján olvashatjuk: „Az USA nem tartja kizártnak, hogy katonai nyomást fog gyakorolni Oroszországra”. A Wall Street Journal neokon véleményrovata szinte naponta háborúra uszít Oroszország ellen. Miközben a hadiiparosok a kezüket dörzsölve olvassák e cikkeket.

A kubai rakétaválság óta ennél rosszabb és fenyegetőbb híreket nem igen olvastunk. Most is két atomhatalom áll egymással szemben. Az egyik atomhatalmat akkor is és ma is az Egyesült Államoknak nevezték. A másikat akkor a Szovjetunióknak. Akkor az Egyesült Államoknak volt igaza és a szabadságszerető emberek a világon is támogatták. Ma az USA Oroszországot fenyegeti. A világ békeszerető népei messze nagy többségben nem az utóbbit, hanem az előbbit tartják a világbéke első számú veszélyeztetőjének. A nyugati sajtó- és véleményformálók urai erről még közvélemény kutatást sem tartanak, amióta az Eurobarometer óvatlan botlása után jó néhány éve az általa nyilvánosságra hozott kutatási eredményekből kiderült, hogy mi az igazság. Az európai nép nagy többsége szerint a világbékét két ország fenyegeti a legjobban: az USA és Izrael.

Az emberkínzásban is a demokrácia sajátos útját mutató Egyesült Államok mind leplezetlenebbül nehezedik rá az Európai Unióra és más szövetségeseire sötét és veszélyes céljai elérésére. Az sem baj, ha Ukrajna miniszterei közül három „importált”, azaz nem ukrán állampolgárságú lett. És az sem baj, ha az orosz földgázra utalt kontinensünkön földgáz hiány következik be, vagy a földgáz ára erősen emelkedni fog az amerikai nyomásra történt brüsszeli beavatkozás nyomában.

De a háborút akarók most kihagynak egy két dolgot számításaikból. Teljesen igaz az, hogy noha Oroszország a világ legnagyobb területű országa, annak GDP-je eltörpül a nyugati szövetségeseik GDP-je mellett. Ha viszont háborúra kerül a sor, akkor – és ezt nagyon szeretik szintén elhallgatni a háborús uszítók – bizony Oroszország van előnyben.

Az orosz interkontinentális rakéták a hangsebesség tizennyolcszorosával repülnek céljaik felé. Ez messze gyorsabb, mint Amerika leggyorsabb rakétája. Az orosz S-500 légvédelmi rakétarendszer technikailag az amerikai Patriotokhoz képest annyira jár elől, hogy az USA rakétái egyfajta második világháborús V2 maradványoknak tartanak. Az orosz Iszkander rakéta a hangsebesség hétszeresével halad és 400 kilométeres hatótávolságában a célt maximum öt méterrel téveszti el. Úgy, hogy közben 700 kilogrammos tölteteket vág támadói fejéhez. Amelyek sajnos az Európába telepített amerikai rakétasilók ugyanúgy lehetnek célpontjai, mint repterek és a logisztikai infrastruktúra. És a környéken lakók. Azaz mi.

Ugye emlékezünk még arra a históriára, amelynek nyomán az Egyesült Államok Európa vazallus államaiban telepítette úgynevezett rakétavédelmi rendszerét? A nem létező iráni atomrakéták elleni állítólagos védekezésre? Kontinensünk keleti felének gerinctelen kormányai még könyörögtek is, hogy náluk is legyen ilyen rakéta. Lett. Sok. Akkor a Kreml azt mondta, azok valójában is ellenük irányulnak. Vajon kinek lett igaza? Iránnak nincsenek és nem is lesznek atomrakétái.

És még valami az orosz fegyverekről. Vlagyimir Putyin orosz elnök december 10-én és 11-én Új Delhiben vett részt az orosz-indiai csúcstalálkozón. Amit a nyugati és a hazai sajtó szinte meg se említett. Hisz oly elhanyagolható esemény az, amikor a világ legnépesebb országának elnöke, Narendra Modi kijelenti, hogy Indiának Oroszország marad a fő „védelmi partnere”. Értsd fegyver exportra. A szupernacionalista indiai elnök még azt is leszögezte, soha nem fog csatlakozni az Oroszország elleni szankciókhoz.

Modi tehát Angela Merkelnél hamarabb teljesítette a német közéleti személyiségek kérését a béke megőrzésére.

Brüsszelben jövő januárjában újítják meg az Oroszország elleni szankciókat. Mi hogy fogunk szavazni?

(Lovas István, Magyar Hírlap, 2014-12-13)

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következő címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lajk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló